

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

1. juni 1995 ^{*}

I sag C-182/94,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchsberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved professor Umberto Leanza, chef for Udenrigsministeriets Servizio del contenzioso diplomatico, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Maurizio Fiorilli, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten ved ikke rettidigt at have vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 89/392/EØF af 14. juni 1989 om indbyrdes tilnærmelse af med-

^{*} Processprog: italiensk.

lemsstaternes lovgivning om maskiner (EFT L 183, s. 9), og Rådets direktiv 91/368/EØF af 20. juni 1991 om ændring af direktiv 89/392/EØF (EFT L 198, s. 16),

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne P. Jann, D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet og L. Sevón,

generaladvokat: C.O. Lenz
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 30. marts 1995,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 29. juni 1994 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i henhold til EF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten ved ikke rettidigt at have vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 89/392/EØF af 14. juni 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner (EFT L 183, s. 9), og Rådets direktiv 91/368/EØF af 20. juni 1991 om ændring af direktiv 89/392/EØF (EFT L 198, s. 16).

- 2 Artikel 13, stk. 1, i direktiv 89/392 og artikel 3, stk. 1, i direktiv 91/368 bestemmer, at medlemsstaterne inden den 1. januar 1992 vedtager de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme ovennævnte direktiver.

- 3 Kommissionen har gjort gældende, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten ved ikke at have vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme direktiverne inden den 1. januar 1992.

- 4 Den italienske regering har ikke bestridt, at direktiv 89/392 og direktiv 91/368 ikke er blevet gennemført inden for den fastsatte frist. Regeringen har imidlertid gjort gældende, at den begrundede udtalelse af 28. maj 1993 fremkom på et tidspunkt, hvor to direktiver om ændring af direktiv 89/392, nemlig Rådets direktiv 93/44/EØF af 14. juni 1993 (EFT L 175, s. 12), og Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993 (EFT L 220, s. 1), var under vedtagelse. Sagen blev dernæst anlagt, mens fristen for gennemførelse af disse to ændringsdirektiver endnu ikke var udløbet. Ifølge sagsøgte indebærer dette, at Kommissionen med sit sagsanlæg har nedlagt påstand om, at det fastslås, at den italienske lovgivning ikke er blevet bragt i overensstemmelse med en fællesskabsordning, som ikke længere er aktuel. Det omhandlede traktatbrud er således alene af formel karakter, og en sag efter artikel 169 kan således ikke gives medhold. Den italienske regering har nedlagt påstand om, at sagen afvises på grund af Kommissionens manglende retlige interesse.

- 5 Herved skal det først påpeges, at — som Kommissionen har gjort gældende — behøver den i henhold til Domstolens faste praksis ikke at påvise nogen retlig interesse under udøvelsen af de beføjelser, der tilkommer den i henhold til traktatens artikel 169, eftersom Kommissionen i Fællesskabets almindelige interesse har til opgave af egen drift af overvåge, at medlemsstaterne anvender traktatens regler (dom af 4.4.1974, sag 167/73, Kommissionen mod Frankrig, Sml. s. 359, præmis 15).

- 6 Dernæst skal det understreges, at det forhold, at fællesskabsinstitutionerne foretager ændringer i direktiverne ikke er et tilstrækkeligt grundlag til at fritage medlemsstaterne for deres forpligtelse til at efterkomme direktiverne inden for de fastsatte frister.

- 7 Den italienske regering har endvidere bemærket, at gennemførelsen af den samlede regulering på området er omfattet af lov nr. 146/94, og at gennemførelsesretsakten er under vedtagelse.

- 8 Da gennemførelsen af direktiverne ikke har fundet sted, bør der gives Kommissionen medhold i påstanden om traktatbrud.

- 9 Det bør herefter fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten ved ikke rettidigt at have vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiv 89/392 og direktiv 91/368.

Sagens omkostninger

- 10 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Den Italienske Republik har tabt sagen og pålægges derfor at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten ved ikke rettidigt at have vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 89/392/EØF af 14. juni 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner, og Rådets direktiv 91/368/EØF af 20. juni 1991 om ændring af direktiv 89/392/EØF.

- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Gulmann

Jann

Edward

Puissochet

Sevón

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. juni 1995.

R. Grass

C. Gulmann

Justitssekretær

Formand for Femte Afdeling